

PROWINCJA POLSKA
ZAKONU SZPITALNEGO ŚW. JANA BOŻEGO
PW. ZWIASTOWANIA NMP

BR. EUGENIUSZ KRET OH
PROWINCJAŁ

PRZYSZŁOŚĆ
SZPITALNICTWA
W PROWINCJI POLSKIEJ

Warszawa, 29 stycznia 2018 r.

L. dz. V/2b/39/18

Drodzy Współbracia,

Drugiego lutego Kościół obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. Właśnie w to święto, w 1997 r. św. Jan Paweł II ustanowił Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, stwarzając w ten sposób okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu.

Papież Benedykt XVI jak i obecny Papież Franciszek w swych listach i adhortacjach zachęcają nas - wybranych do stanu Konsekrowanego - abyśmy stale odnawiali i pogłębiali relację z Jezusem, odnawiali sposób realizacji swej misji wychodząc naprzeciw rodzącym się potrzebom.

Dokumenty „*Młode wino, nowe bukłaki*” Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego jak i adhortacja „*Evangelii Gaudium*” zachęcają nas do podjęcia drogi przemiany, refleksji i odnowionego spojrzenia na nasze życie konsekrowane.

Drodzy Współbracia, w załączeniu przesyłam list Ojca Generała na tegoroczny Dzień Życia Konsekrowanego – oprócz życzeń, Ojciec Generał kieruje do nas szczególnie przesłanie, na czas trwających kapituł prowincjalnych:

” .....W tym roku, roku kapituł prowincjalnych, musimy ponownie skierować nasz wysiłek na duchowe spotkanie z Chrystusem, z naszymi braćmi i wszystkimi ludźmi, którzy cierpią. Wszyscy powinniśmy przyjąć i okazać miłość, jaką Bóg ich obdarza, przyczyniając się w ten sposób do misji Kościoła, budując braterstwo poprzez szpitalnictwo. To będzie najlepszy sposób na zapewnianie przyszłości naszemu Zakonowi: wierność charyzmatowi i misji braci św. Jana Bożego.”

Dołączając się do życzeń Ojca Generała, pragnę również Wam i sobie życzyć, by radość z bycia Bonifratrem, czyli Dobrym Bratem przepełniała serce każdego z nas. I proszę, na ile to będzie możliwe – włączmy się wspólnotowo w obchody tej uroczystości w naszych Konwentach i Diecezjach.

Serdecznie Was wszystkich pozdrawiam i życzę błogosławieństwa Bożego na każdy dzień.

Br. Eugeniusz Kret
Prowincjał

Zał.:
List O. Generała, Prot. N. PG008/2018

Prot. N. PG008/2018

ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Wyjść naprzeciw bratu: prorocтво szpitalnictwa

2 luty 2018

Do wszystkich Braci i Wspólnot Zakonu

Drodzy Bracia

Pragnę złożyć Wam serdeczne życzenia z okazji Światowego Dnia Życia Konsekrowanego, który będziemy obchodzić wraz z całym Kościołem drugiego lutego, równoległe z tegorocznymi kapitułami prowincjalnymi. Zachęcam Was do tego, byście świętowali ten dzień ze szczególną radością, dziękując Bogu za dar życia konsekrowanego, który nieustannie ofiarowuje On Kościołowi, w szczególności zaś każdemu z braci współtworzących nasz ukochany Zakon.

W swojej adhortacji apostołskiej *Evangelii Gaudium* Ojciec Święty Franciszek zachęca nas do rozpoczęcia nowego, przepelnionego radością, etapu ewangelizacji. Jednym z kluczowych elementów wskazywanych przez Papieża jest potrzeba stworzenia *kultury spotkania*. Istotę tej kultury pokazuje nam, kiedy *zaprasza każdego chrześcijanina, niezależnie od miejsca i sytuacji, w jakiej się znajduje, by odnowił dzisiaj swoje osobiste spotkanie z Jezusem Chrystusem... Kto zaryzykuje, tego Pan nie zawiedzie (EG, 3)*.

Jeśli całe życie chrześcijańskie opiera się na spotkaniu z Chrystusem, to tym bardziej życie konsekrowane, a zatem nasze życie, ma swój początek i koniec w nieustannym spotkaniu z Bogiem. *"Życie konsekrowane, które znajduje się w samym sercu Kościoła, jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, musi wpatrywać się w to serce, aby odnaleźć i zrozumieć siebie. Brat zakonny znajdzie tu głęboki sens swojego własnego powołania. W tym akcie kontemplacji oświeceniem jest dla niego opisywana przez Izajasza postać Sługi Jahwe, do którego Bóg mówi: «...ustanowiłem cię przymierzem dla ludzi» (Iz 42,6). Postać ta przybiera doskonałe oblicze w Jezusie z Nazaretu, który swoją krwią przypieczętowuje nowe przymierze i wzywa tych, którzy w Niego wierzą, by kontynuowali pośrednictwo powierzone Słudze: bycie przymierzem dla ludzi" (Tożsamość i misja brata zakonnego w Kościele, 5)*. W codziennym spotkaniu z Panem, dzięki owocom głębokiego życia duchowego, możliwe jest codzienne ucieleśnianie odnowionej postaci Sługi Jahwe, do czego jesteśmy powołani, będąc w świecie znakami Bożej obecności i Jego nieskończonej miłości dla każdego mężczyzny i każdej kobiety.

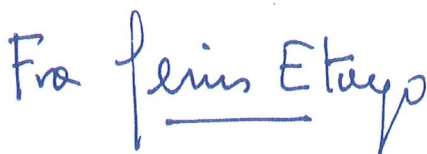
Kultura spotkania jest również wezwaniem do spotkania z braćmi, do tworzenia i promowania ewangelicznego braterstwa w jego podwójnym wymiarze. Po pierwsze jako dar, który otrzymujemy i dzielimy z naszymi braćmi. Jesteśmy bowiem wezwani do tego, by żyć we wspólnocie braterskiej, która stanowi kluczowy element konsekracji. To w niej, poprzez życie wspólnotowe, żyjemy i dojrzewamy zarówno duchowo, jak również w naszym człowieczeństwie i apostołstwie. Po drugie nasza wspólnota braterska, będąc zawsze otwartą na świat, jest dla niego i dla Kościoła nieustannym znakiem braterstwa, jakiego Bóg pragnie dla swoich dzieci, znakiem przymierza, które Bóg codziennie odnawia ze światem. *"Komunia jest dziś dla Kościoła szczególnie nagłym w nowym tysiącleciu wyzwaniem, aby stał się domem i szkołą komunii. Bracia są aktywnymi mieszkańcami tego domu, a jednocześnie uczniami i nauczycielami w tej szkole; dlatego biorą na siebie to pilne zadanie, jakie stawia sobie Kościół: podtrzymywanie i promowanie duchowości komunii"* (Tożsamość i misja..., 7).

Wreszcie, *kultura spotkania* jest dla braci zakonnych misją nieustannego budowania braterstwa w świecie, robimy to w sposób konkretny poprzez naszą misję szpitalnictwa, w pełni oddając nasze życie na służbę Królestwa Bożego, poprzez pomoc ubogim, chorym i potrzebującym, podobnie jak nasz Założyciel, św. Jan Boży. Jesteśmy posłani, aby realizować: *"Proroctwo o gościnności rozumianej jako otwartość i przyjęcie drugiego człowieka, czy to innej narodowości, czy innego wyznania, innej rasy lub kultury. Jest to zasadniczy element współżycia ludzkiego w obliczu nietolerancji, wykluczenia i braku dialogu"*. (Tożsamość i misja..., 37).

W tym roku, roku kapituł prowincjalnych, musimy ponownie skierować nasz wysiłek na duchowe spotkanie z Chrystusem, z naszymi braćmi i wszystkimi ludźmi, którzy cierpią. Wszyscy powinniśmy przyjąć i okazać miłość, jaką Bóg ich obdarza, przyczyniając się w ten sposób do misji Kościoła, budując braterstwo poprzez szpitalnictwo. To będzie najlepszy sposób na zapewnienie przyszłości naszego Zakonu: wierność charyzmatowi i misji braci św. Jana Bożego.

Przeżywajmy z radością dar powołania, które Bóg nam daje i odnawia każdego dnia. Świętujemy je radośnie i módlmy się w tym roku szczególnie o to, by kapituły prowincjalne Zakonu były wydarzeniem pełnym braterstwa i szpitalnictwa, odwagi i nadziei, witalności i proroctwa dla Kościoła i dla Zakonu. Drugiego lutego, w święto liturgiczne Ofiarowania Pańskiego, odnowmy nasze oddanie Panu, stając przed Nim i ofiarując mu wszystko, co mamy i czym jesteśmy.

Zjednoczeni w Panu i w św. Janie Bożym przyjmijcie braterskie i szpitalnicze pozdrowienia.

Br. Jesús Etayo
Przełożony Generalny